

Него запитватъ тихомъ дружина:

— Що ти ѣ на сърдце, гриженъ акранинъ? —

«Двойна неволя, вѣрни другари:

Грижа на сърдце, аманъ на душа —

Гори едното, друго задуша —

Вихромъ се дигатъ спомени стари!

«Сърдце примира, паметъ се губи;

Младость нерадость въ пуста чужбина —

Млада дружина,

Грижа за чедо — аманъ за liebe!»

— Ой, махни, махни кахъри люти,

Ти младъ другаринъ, недѣй се вайка,

Мило е liebe при стара майка,

Грижено чедо въ майчини скути.

Много се мина, малко остана;

Утрѣ ще литнатъ нагорѣ птички —

Ти допрати имъ вѣсть съ лѣстовички, —

Че ще се върнешъ при пролѣтъ ранна.

Тежка версия вече е сбрана,

И армагани лѣжатъ съ товари. . .

Чакамъ другари. —

Много се мина, малко остана!

А невѣста въ ржцѣ взела

Мжжка рожба, първо чедо,